

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Економіка та менеджмент:
перспективи розвитку**

**Экономика и менеджмент:
перспективы развития**

**Economics and management:
development perspectives**

Матеріали
IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 20 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

і середніми підприємствами практично неможливим. Це, в свою чергу, є одною з основних причин невеликої кількості поточних проектів. В Україні максимальна кількість виконуваних технопарком проектів законодавчо обмежується трьома. Враховуючи незадовільну поточну ситуацію з кількістю виконуваних проектів, її зміни є необхідною умовою інноваційного розвитку підприємств в Україні.

Важливе місце в процесі цих змін посідає організаційна структура, що має бути змінена для створення умов для підвищення кількості інновацій, що впроваджуються на підприємствах.

Технопарки в Україні мають значний потенціал. По-перше, це пов'язано з позитивними тенденціями в сфері розуміння важливості впровадження інновацій для досягнення сталої конкурентної переваги на ринку. По-друге, незважаючи на невелику кількість реально діючих технопарків, ясно, що, за умови корегування організаційної структури, збільшення кількості інновацій, фінансування і стимулювання для бізнесу, аби зміцнити співпрацю технопарків з метою реалізації проектів, кількість здійснюваних проектів може бути збільшена. По-третє, спростивши процедуру реєстрації, зменшивши кількість необхідних кроків на державному рівні, щоб зменшити залежність інноваційної діяльності технопарку від обмеженості внутрішніх ресурсів, держава сприятиме їхньому розвитку. Тоді компанія залишає за собою право виявлення сфер співпраці з технопарками в цілях досягнення стійкої конкурентної переваги.

1. Закон України «Про внесення змін до Закону України "Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків" та інших законів України» від 12.01.2006 № 3333-IV [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. — Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3333-15>

2. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 № 40-IV [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/40-15>

ВПЛИВ ВИКИДІВ ЗАБРУДНЮЮЧИХ РЕЧОВИН В АТМОСФЕРНЕ ПОВІТРЯ СТАЦІОНАРНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ ЗАБРУДНЕННЯ НА ПОЯВУ ОНКОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

Жук М.С., студент, Перфільєва О.О., студент
Сумський державний університет (Україна)

У статті представлений взаємозв'язок між кількістю людей з онкозахворюваннями та обсягом викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення на прикладі Донецької, Сумської та Чернівецької областей.

Мета даної роботи – продемонструвати вплив забруднюючих речовин в атмосферному повітрі на кількість онкозахворюваних.

Усі речовини, що забруднюють атмосферне повітря впливають на здоров'я людини в більшому чи меншому ступені. Дані речовини можуть потрапляти в організм людини різними шляхами, однак, переважно саме через систему дихання. Наявність у повітрі різноманітних шкідливих речовин, промислових відходів, пилу може викликати такі хвороби: хронічний кашель; виділення мокроті; інфекційні захворювання легень; рак легень; зростання злоякісних ракових новоутворень; захворювання серця; серцевий приступ; алергії.

Щороку в світі на рак хворіють 14 млн. осіб. Україна є одним із лідерів серед країн Європи за кількістю онкозахворювань.

У якості прикладу було взято три області України – Донецька, Чернівецька та Сумська як найбільший, найменший та «середній» регіони за викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення (відповідно 1514,8 тис. т., 2,9 тис. т та 30,2 тис. т.) [1, с. 222, 224]. В розрахунку на 1 людину – 0,34 т., 0,003 т. та 0,03 т відповідно. За даними «Статистичного щорічника» у 2012 р. промисловість займає 50% у загальному обсязі викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами забруднення, тому доречно вважати даний фактор одним із найвагоміших при впливі на атмосферу.

Донецька обл. – чи не найбільш промисловий регіон України. У чорній металургії функціонує 3 крупних металургійних комбінати, 4 металургійних заводи, 2 підприємства з виробництва металевих труб, трубний, трубопрокатний і металопрокатний заводи. Машинобудівний сектор Донецької області містить біля 220 підприємств, що забезпечують більшу частину потреб України в різних видах машин и обладнання. В хімічній промисловості працюють 15 підприємств різної спеціалізації, які виробляють широкий спектр продукції, включаючи мінеральні добрива, кислоти, соду, пластмаси. Вугільну промисловість складають шахти і шахтоуправління, шахтобудівні підприємства, збагачувальні фабрики. Електроенергетика представлена єдиним комплексом генеруючих, мережних, ремонтно-технічних виробництв. Потужність семи теплових електростанцій забезпечує потреби області та дозволяє експортувати електроенергію за межі регіону тощо [2].

Згідно галузевої структури виробництва Чернівецька область належить до індустріально - аграрної категорії. У машинобудуванні провідним є виробництво нафтогазопереробного обладнання; в лісовій та деревообробній промисловості – виробництво пиломатеріалів, фанери, меблів; в промисловості будівельних матеріалів – виробництво цегли, толі, кераміки, залізобетонних конструкцій; в легкій промисловості - виробництво швейних і трикотажних виробів, бавовняних тканин; в харчовій промисловості – виробництво цукру, хлібобулочних виробів, спирту, соняшникової олії, м'яса,

молока, плодоовочевих консервів. Володіючи значною сировинною базою, особливими темпами розвивається харчова промисловість, де зайнято майже чверть всіх штатних працівників промисловості та зосереджена п'ята частина основних фондів. Значною складовою промислового комплексу області є легка промисловість, яка посідає третє місце в структурі галузей промисловості і формує внутрішній ринок. Промисловий потенціал Чернівецької області представлений 224 підприємствами [3].

Сумщина має досить розвинений виробничий потенціал і за рівнем техногенного навантаження території займає місце в першій десятці областей України. Промисловість є провідною галуззю економіки області. Тут щорічно створюється майже половина валової доданої вартості, зайнято понад 30% працюючих у галузях економіки області. В області виробляється понад 40% нафти (від загального обсягу в Україні), включаючи газовий конденсат, та 7% газу, близько 30% сірчаної кислоти, 6% насосів відцентрових, 12% взуття, 5,5% посуду фарфорового. У структурі промисловості 29% займає добувна промисловість, близько 65% – продукція обробної промисловості, в ній 27,1% – машинобудування, 22,6% – харчова промисловість та переробка сільськогосподарських продуктів, 9,6% – хімічна та нафтохімічна промисловість. Підприємствами недержавної форми власності вироблено близько 85% продукції [4].

Дані табл. 1 свідчать, що кількість людей з онкологічними захворюваннями в Донецькій обл. більша, ніж в Чернівецькій. Такий результат не є несподіванкою, оскільки промислова діяльність більш активно проявляє себе саме в Донецькій області. Але згідно з табл. 1 [5, с. 17] Сумщина має більшу кількість зареєстрованих випадків злоякісних новоутворень та смертей від цієї хвороби, ніж Донецька та Чернівецька області. Такі дані говорять про те, що при аналізі викидів в атмосферне повітря необхідно враховувати не лише кількість, але й різноманітність нанесеної шкоди тими чи іншими викидами в рамках регіону.

Таблиця 1 – Злоякісні новоутворення, захворюваність і смертність у 2012 р. за областями України

Область	Кількість зареєстрованих випадків злоякісних новоутворень у 2012 р.	Кількість зареєстрованих смертей від злоякісних новоутворень у 2012 р.	Кількість зареєстрованих випадків злоякісних новоутворень у 2012 р на 100 тис. люд.	Кількість зареєстрованих смертей від злоякісних новоутворень у 2012 р на 100 тис. люд.
Донецька	15085	8405	343	191
Чернівецька	2354	1491	259	164
Сумська	4705	2384	408	207

В якості висновків хотілось відмітити, що для зменшення кількості онкозахворювань необхідно, щоб промислові підприємства намагалися

скоротити обсяги викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря шляхом використання більш сучасної техніки та технології, а це можливо лише при удосконаленні законодавчої бази України, яка б стимулювала підприємства до подібних звершень, та підйомі рівня свідомості суспільства загалом.

1. «Україна у цифрах 2012. Статистичний збірник». – К.2013. – 249.
2. <http://www.rada.com.ua/ukr/RegionsPotential/Donetsk/> - Україна сьогодні. Каталог провідних підприємств України. Донецька область.
3. <http://ukrgold.net/index.php/ru/chernovitskaaya> - Новая Украина.
4. <http://rada.com.ua/ukr/RegionsPotential/Sumy/> - Україна сьогодні. Каталог провідних підприємств України. Сумська область.
5. Національний інститут раку. «Рак в Україні, 2011 – 2012. Захворювання, смертність, показники діяльності онкологічної служби». – К. 2013. – 124.

Науковий керівник: к.е.н., доц. Шевченко Г.М.

СТРАТЕГІЧНИЙ АНАЛІЗ СУМСЬКИХ ЗАКЛАДІВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА

Колосок С. І., ст. викладач, **Токаренко А.І.**, студентка
Сумський державний університет (Україна)

Успішна робота закладів ресторанного господарства пов'язана з невинним аналізом причин успіху та невдач тих чи інших управлінських рішень в сфері ресторанного бізнесу, дослідженні смаків та уподобань споживачів. Для прийняття стратегічних рішень безумовно корисним інструментом залишається SWOT-аналіз, що дозволяє виявити не тільки можливості та загрози на шляху організації, а й її сильні та слабкі сторони.

Проаналізуємо декілька закладів ресторанного господарства в м. Суми, щоб оцінити стратегії діяльності в ресторанному бізнесі (табл. 1).

Таблиця 1 - SWOT-аналіз закладів ресторанного господарства

SWOT-аналіз	Glamour	New York	Кристал
1	2	3	4
Сильні сторони	- якісне задоволення запитів споживача; - хороший імідж ресторану; - наявність у меню ексклюзивних фірмових страв	- ціни орієнтовані на відвідувачів з середнім рівнем доходу; - непоганий імідж закладу; - широкий асортимент страв	- вдале розташування - ціни орієнтовані на відвідувачів з середнім рівнем доходу; - кваліфікований персонал
Слабкі сторони	- місце розташування; - плинність кадрів; - цінова політика	- недостатня кількість офіціантів; - недоліки в рекламній політиці	- збій в постачанні продуктів; - недостатня кількість офіціантів